

Adventstanker

af sognepræst Marianne Agerholm

Der er noget i luften - der er advent i luften og dermed er der også forventning i luften.

Advent betyder Herrens komme. Vi venter på Jesus, som vi fejrer hen under julen. Det har jo været den allerførste jul, så adventstiden kan bruges som en stop op tid, hvor vi hver i sær kan reflektere, hvad det så betyder for os, at det barn blev født for os.

Der er noget i luften - der er nytår i luften - for advent er kirkens nytår. Et helt nyt kirkeår begynder 1. søndag i advent, og derfor synger vi også "Vær velkommen Herrens år" og Hr. hid :) som Johannes Møllehave engang skrev, at han troede man sang - vær velkommen Herrens år og hr. hid ???? hvem var denne her hid ????

Tilbage på sporet - Vi er ikke spor gammeldags i kirken, kun gammeldags i den forstand, at man i kirken kan høre det sagt - du lever ikke livet ordentligt, hvis du kun har dig selv for øje.

Der er mange, der synes, at adventstiden er en svær tid eller rettere sagt julen og juledagene. Den stemning der bygges op hele vejen op til jul, lægger et voldsomt pres på, "at nu skal vi altså være rigtig glade". Måske har man mistet et menneske, der betød alverden for en, - og minderne om det menneske vælder frem, og det er svært at finde glæden frem. Måske er det død besværligt med bonusbørn og bonusforældre, som man skal fejre jul med, og man ønsker det hele hen, hvor peberet det gror. Måske er økonomien rigtig skidt, og det samme med humøret det er styrtdykket i takt med den økonomiske krise - det er svært at få råd til julegaver og knas og alt det, der bare hører julen til.

Og det gør det jo - hører julen til, også fordi jul er tradition, og der er mange følelser involveret, og alt skal helst være som dengang, man selv var barn.

Som præst kommer man ofte bag facaderne hos mennesker - der er i nød - åndeligt, økonomisk, mennesker som har brug for et medmenneske at gå sammen med - det kan være i den dybeste sorg, men det kan også være der, hvor der er grund til stor glæde, hvorom alting er:

Vi kommer ikke udenom, at der er mange, der har det svært, og det bør også for os som kirke gøre os takksomme, for kirken er ikke kun smukke bygninger, men kirken er i høj grad indhold.

Kirken er hjemsted for fællesskab, for barmhjertighed, for forkyndelse af den kærlighed der rækker ud til ethvert menneske, Guds kærlighed.

Vi er Vorherres hænder, øjne og fødder, og det vil da kun være pragtfuldt, hvis vi kan hjælpe med at gøre verden til et lidt bedre sted at være allerede i dag.

Jeg vil ønske for alle en rigtig glædelig jul og et velsignet Nytår.

Marianne Agerholm
Sognepræst

